

[Udenrigsministeren.]

være heldigt paa et Tidspunkt, da Rigsdagen ikke er samlet eller ikke kan samles, at skulle udstede provisorisk Lovgivning om Spørgsmaal af denne Karakter.

Men det er muligt, at man paa en eller anden Maade kan finde en tilfredsstillende Begrænsning og derigennem kan faa den formentlig fornødne Sikkerhed for Rigsdagens Indflydelse. Jeg tror ikke, at nogen nærer noget som helst Ønske om ved Afgørelser af denne Karakter at skyde Rigsdagens Indflydelse fra sig. I hele Sagens Forberedelse har vi jo været i stadig Forbindelse med Repræsentanter for Rigsdagen. Repræsentanter for Rigsdagens Partier har deltaget i alle de forberedende Forhandlinger i Genève i September Maaned om Sagen i al Almindelighed, i Begyndelsen af Oktober med Hensyn til Sanktionerne, og efter at Beslutningerne er taget dernede, har der jo ogsaa været Lejlighed til saadanne Forhandlinger. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen Regering skulde ønske paa nogen Maade at unddrage sig den nøjest mulige Forbindelse med Talsmænd for de forskellige Rigsdagsgrupper, naar Spørgsmaal af denne Karakter foreligger til Afgørelse. Men om vi kan finde en tilfredsstillende Form, der uden at tilsidesætte de Interesser, der har gjort, at man har nu valgt den mere generelle Form, og som man under Forberedelserne af tilsvarende Lovgivning i 1921 under helt andre Stemninger, politisk set, i de regerende Kredse ogsaa lod sig bestemme af — det vil jo nu vise sig under den kommende Udvalgsbehandling.

Det er blevet understreget af flere Talere, at de Begivenheder, vi her staar over for, er af megen Alvor; i den Henseende har man sluttet sig til, hvad jeg for min Del har sagt. Og der har vel ogsaa været nogen Tilbøjelighed til at fremhæve, at der til vort Medlemsskab i Folkeforbundet knytter sig Vanskeligheder og i givet Tilfælde ogsaa Farer. Det tror jeg ikke, vi skal lukke Øjnene for. Men noget helt andet er, om dette at staa uden for Folkeforbundet vilde fjerne nogle af de Farer, der i saa Henseende bestaar. Det er mit Indtryk, at den farefulde Tilstand, der findes baade for store og smaa Magter, og i en vis Forstand mest for smaa Magter, hænger sammen med den Uro i Menneskenes Sind, de stærke Lidenskaber og dybe Mødsætninger, som Verdenskrigen har efterladt, og dette, om en Stat staar uden for Folkeforbundet, har ikke saa megen Ind-

flydelse paa den Fare, den i givet Tilfælde kan blive udsat for.

Men der er en afgørende Betragtning, som fører til at knytte vore Interesser til Folkeforbundet, og det er denne, at det er Forsøget paa at skabe en tryggere Retsstilstand i Verden end den, der hidtil har bestaaet. Det er muligt, at dette Forsøg ikke lykkes; det er muligt, at de Begivenheder, der nu foregaar, vil komme til at svække Folkeforbundet; det er muligt, at det vil gaa ud af dem uden at være enten styrket eller svækket. Men det er ogsaa muligt, at de til syvende og sidst kommer til at virke til en Styrkelse af Folkeforbundet og derigennem Retsprincipperne Staterne imellem, og dette er jo nu og vil i lange Tider utvivlsomt være det bedste og stærkeste Grundlag, der kan skabes for smaa Staters Tryghed.

Dette er de Betragtninger, ud fra hvilke vi i sin Tid sluttede os til Folkeforbundet, de gælder endnu, og de er sikkert ogsaa Baggrunden for den almindelige Tilslutning, der i denne Sag er til, at vi ved denne Lejlighed handler, som vi som Medlem af Folkeforbundet bør handle.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hartvig Frisch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig udtrykt Ønske om, at dette Udvalg maatte blive nedsat allerede i indeværende Møde, og hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Tilslutningen hertil som givet (Op-hold). Den er da givet.

Til at indtræde i det paagældende Udvalg indstilles: *Hartvig Frisch, J. P. Larsen, Bomholt, Hans Nielsen, Schröder, Marinus Sørensen, Chr. Christiansen, A. M. Hansen, Hassing Jørgensen, Krag, Vanggaard, Himmelstrup, Ole Bjørn Kraft og Christmas Møller.*

Jeg maa gøre opmærksom paa, at Antallet af de Navne, jeg her har oplæst, og som jeg har modtaget fra Grupperne, ikke ganske svarer til den Beslutning, Tinget